

VISITA DE L'ESCRITORA AL CFA VALLÈS

13 d'abril de 2015

LAILA KARROUCH

Laila Karrouch va nèixer en un poble a prop de Nador, Marroc, el 1977. Amb vuit anys arriba a Vic (Catalunya) amb sa mare i els seus germans, ciutat on ja s'havia instal·lat son pare alguns anys enrere. A Vic, Karrouch pateix un procés d'adaptació a una societat diferent, al coneixement d'un nou entorn, a l'escolarització i a noves amistats, a la recerca de feina, al racisme i a la vida en família lluny del país de la seua infantesa.

Karrouch es va llicenciar en Educació Social per la Universitat de Vic i ha publicat fins a hores d'ara tres obres: *De Nador a Vic* (2004), *Un meravellós llibre de contes àrabs per a nens i nenes de tot el món* (2006) i *Petjades de Nador*. (2013).

Laila Karrouch va ser la primera escriptora d'origen magribí que va publicar una novel·la originàriament en català. *De Nador a Vic* és una obra autobiogràfica en què la narradora-autora recorre els aspectes més destacats de la seva migració cap a Catalunya i de la seva vida en la societat d'acollida. Un any més tard, apareix *Laila*, una autotraducció al castellà d'aquesta obra, en la qual s'esborren les referències geogràfiques a Catalunya i a la cultura catalana per a apropar-la a qualsevol lector espanyol, i per a facilitar, d'aquesta manera, la identificació del lloc

de destinació amb qualsevol punt de la geografia espanyola. Amb *De Nador a Vic*, el mercat editorial català reconeix la incorporació d'aquesta escriptura *neocatalana* al si del cànon literari a través de la concessió del premi Columna Jove l'any 2004.

Amb *Un meravellós llibre de contes àrabs per a nens i nenes de tot el món* (2006), Karrouch explora l'univers de la narrativa tradicional marroquina-berber a través d'una traducció d'històries populars cap al català. Aquests contes s'inspiren de la tradició oral i, d'alguna manera, existeixen paral·lelismes amb les tradicions euro-occidentals, per exemple entre la Ventafocs (d'origen xinès) i Abdelkaxut, o entre Hänsel i Gretel i Jaha i Tamza, per citar-ne alguns casos. Els contes recopilats finalitzen amb un ensenyament moral com ara la necessitat d'ajudar qui més ho necessita, la importància d'obeir els pares, l'obligació de portar-se bé o l'escarment per haver mentit.

Petjades de Nador. (2013). «Mai m'hauria arribat a imaginar que trobaria tant a faltar la meva terra. Vaig ser molt ingènua pensant que, amb els anys i la distància, els records de la infantesa anirien perdent força. Al contrari: jo creixia i l'enyorança també. Des d'aquell famós agost del 1985, l'any que vam deixar el nostre país amb les motxilles carregades de somnis i d'esperança, l'any que les nostres vides van deixar de ser les que eren per ser unes altres, des de llavors vam seguir mantenint relació amb la nostra terra càlida i amb la gent senzilla i humil. Els pares ens hi portaven sempre que podien perquè no volien perdre el que era nostre: la cultura i la religió, i sobretot, la família».

